

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ
ІНСТИТУТ УПРАВЛІННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ПРАВА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Кафедра Господарського та транспортного права

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан Юридичного факультету

д.ю.н., доцент

К.Р. Добкіна

«29» 08 2022р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Право міжнародних організацій

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

галузь знань: 08 Право

спеціальність: 081 Право

2022-2023 навчальний рік

Робоча програма *Право міжнародних організацій* для студентів другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю **081 Право**.

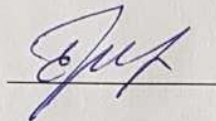
Київ: ДУІТ, 2022.

Розробник: д.ю.н., професор, завідувач кафедри ГТП Клюєва Є.М.

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри Господарського та транспортного права

Протокол від « 29 » серпня 2022 року № 1

Завідувач кафедри

Клюєва Є.М

1 ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Сучасні міжнародні відносини характеризуються постійним розширенням сфер взаємодії держав, тому всі нові відносини стають предметом міжнародно-правового регулювання. Однією з таких порівняно нових організаційно-правових форм міждержавного співробітництва є міжнародні організації.

Однією із передумов ефективної протидії новим ризикам і загрозам є об'єднання зусиль різних країн у досягненні спільних цілей, спрямованих на забезпечення сталого розвитку людської цивілізації. В умовах подальшої глобалізації міжнародного життя та активізації інтеграційних процесів у різних регіонах світу засобом вирішення або нейтралізації багатьох проблем і суперечностей, які постали перед світовим співтовариством, небезпідставно розглядається діяльність міжнародних організацій.

Міжнародні організації є основною інституціональною формою співробітництва держав, вони виступають у якості основного організатора міждержавного спілкування.

Міжнародні організації є дієвим регулятором міжнародних відносин, зокрема, в економічній сфері. Їх значення як інституційних одиниць міжнародної економіки дедалі зростає. Сьогодні практично всі держави світу – від найпотужніших до невеликих і таких, економічний рівень яких ще невисокий, сполучаються у світовій мережі міжнародних організацій.

Посилення взаємозалежності окремих країн, у тому числі глобалізація світових зв'язків, породжує суттєві суперечності та протиріччя, розв'язання яких можливе лише завдяки пошуку компромісу, узгодженню інтересів країн у формі міжнародних домовленостей та угод.

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 2	Галузь знань 08 Право	обов'язкова	
Модулів – 2	Спеціальність: 081 Право	Рік підготовки:	
Загальна кількість годин – 90		1-й	1-й
		Семестр	
	1-й	1-й	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2,1 самостійної роботи студента – 3,9	Рівень вищої освіти: перший (бакалаврський)	Лекції	
		18 год	12 год
		Семінарські	
		14 год	4 год
		Самостійна робота	
	58 год	74 год	
	Вид контролю: залік		

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

2.1 Метою навчальної дисципліни «*Право міжнародних організацій*» є засвоєння студентами знань про роль та механізми функціонування міжнародних організацій. Вивчення дисципліни дозволяє зрозуміти природу та особливості функціонування міжнародних організацій, історію та умови їх виникнення, дослідити методи, інструменти, структуру та види їх діяльності, визначити особливості та перспективи участі України в міжнародних організаціях.

2.2 Основними завданнями вивчення дисципліни «*Право міжнародних організацій*» полягає в тому, щоб:

- ознайомити студентів з організаційними інститутами багатостороннього регулювання міжнародних відносин, їх структурною, проблемами та перспективами розвитку;
- показати студентам напрями й форми впливу міжнародних організацій на відносини між країнами світу;
- виявити раціональні форми та окреслити послідовність етапів участі України в діяльності міжнародних організацій.

2.3 Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні:

знати:

- передумови та історію виникнення міжнародних організацій, причини зростання їх кількості та впливовості в ХХ -поч. ХХІ ст.;
- особливості та природу міжнародних організацій як суб'єктів міжнародних відносин, сформулювати цілісне бачення процесу становлення та функціонування сучасної системи міжнародних організацій;
- правові аспекти функціонування міжнародних організацій, моделі організаційної структури та принципи прийняття рішень;
- критерії типології сучасних міжнародних організацій, розуміти принципові відмінності міжурядових та неурядових міжнародних організацій;
- основні методологічні підходи до аналізу діяльності сучасних міжнародних організацій;
- функції сучасних міжнародних організацій, розуміти чинники їх еволюції та трансформації.
- основні принципи взаємовідносин міжнародних організацій та держав на сучасному етапі;
- місце і роль універсальних міжнародних організацій в міжнародній політиці та формуванні сучасних норм права та поведінки суб'єктів міжнародної політики;
- особливості впливу міжнародних організацій на процеси глобального регулювання;
- безпекові аспекти діяльності сучасних міжнародних організацій;
- особливості функціонування регіональних міжнародних організацій;

вміти:

- дати визначення основних термінів курсу («міжнародна організація»,

«неурядова організація», «компетенції міжнародних організацій», «делегування компетенції» «імунітети міжнародних організацій» та ін.), розуміти природу міжнародних організацій як суб'єктів міжнародних відносин; принципи їх функціонування, структури, прийняття рішень;

- з'ясувати місце, функції та значення конкретної міжнародної організації у сучасних міжнародних відносинах, механізми її впливу на регіональні чи глобальні процеси;

- на основі знання методологічних засад аналізувати та теоретично осмислювати діяльність і вплив конкретних міжнародних організацій на сучасному етапі;

- вміти самостійно оцінювати ефективність діяльності міжнародних організацій;

- осмислювати та аналізувати місце України у сучасних міжнародних організаціях, їх вплив міжнародних організацій на суспільно-політичні процеси в Україні, зовнішню політику;

- аналітично оцінювати взаємовідносини міжнародних організацій та держав та їх наслідки для міжнародних і внутрішньополітичних процесів.

Програмні компетентності

Інтегральна компетентність, загальні компетентності, спеціальні (фахові) компетентності

Інтегральна компетентність (ІК):

Здатність розв'язувати первинні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у галузі професійної правничої діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування правових доктрин, принципів і правових інститутів і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК9 Здатність працювати в міжнародному контексті.

Спеціальні компетентності (СК):

СК2 Здатність аналізувати та оцінювати вплив правової системи Європейського Союзу на правову систему України.

СК3 Здатність аналізувати та оцінювати вплив Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини на розвиток правової системи та правозастосування в Україні.

СК4 Здатність оцінювати взаємодію міжнародного права та міжнародних правових систем з правовою системою України.

Програмні результати навчання

Після вивчення дисципліни студент повинен продемонструвати набуті результати навчання:

ПРН 3 Проводити збір, інтегрований аналіз та узагальнення матеріалів з різних джерел, включаючи наукову та професійну літературу, бази даних, цифрові, статистичні, тестові та інші, та перевіряти їх на достовірність, використовуючи сучасні методи дослідження.

ПРН 5 Вільно спілкуватися іноземною мовою професійного спрямування (однією з офіційних мов Ради Європи) усно і письмово.

ПРН 8 Оцінювати достовірність інформації та надійність джерел, ефективно опрацьовувати та використовувати інформацію для проведення наукових досліджень та практичної діяльності.

ПРН 9 Генерувати нові ідеї та використовувати сучасні технології у наданні правничих послуг.

ПРН 13 Аналізувати та оцінювати практику застосування окремих правових інститутів.

3 ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Модуль 1. Загальні положення про міжнародні організації

ТЕМА 1. Зародження та становлення права міжнародних організацій

1. Історія виникнення та етапи розвитку міжнародних організацій.
2. Поняття права міжнародних організацій.
3. Поняття міжнародних організацій.
4. Типізація міжнародних організацій.
5. Сутність сучасних міжнародних організацій.
6. Структура й правові основи діяльності міжнародної організації. Функції міжнародних організацій

ТЕМА 2. Правове регулювання внутрішньо організаційних відносин у міжнародних міжурядових організаціях

1. Поняття, предмет регулювання та юридична природа «внутрішнього» права міжнародних організацій.
2. Участь міжнародної міжурядової організації в міжнародній нормотворчості.
3. Методи прийняття рішень у рамках міжнародних між-урядових організацій.
4. Класифікація та принципи формування органів міжнародних міжурядових організацій.
5. Принципи підбору персоналу міжнародних міжурядових організацій.

ТЕМА 3. Діяльність ООН. Її основні завдання та органи

1. Історія створення ООН. Цілі й принципи ООН.
2. Підтримання міжнародного миру й безпеки як головна мета ООН.
3. Кодифікація принципів міжнародного права в Статуті ООН.
4. Членство в ООН. Первісні члени ООН. Умови й порядок прийому в члени ООН. Членство в ООН України. Припинення й зупинення членства в ООН.
5. Зміни Статуту ООН. Порядок прийняття й набуття чинності поправок до Статуту ООН.
6. Місце й роль ООН у сучасному світі.
7. Органи ООН. Система органів ООН. Головні та допоміжні органи.
8. Генеральна Асамблея: склад, представництво, функції і повноваження.
9. Рада Безпеки та її склад.
10. Економічна й соціальна рада (ЕКОСОП).
11. Міжнародний Суд. Склад Суду, порядок обрання суддів. Питання про обов'язкову юрисдикцію.
12. Секретаріат ООН, адміністративно-технічні функції й організаційна структура Секретаріату.

13. Рада з опіки: цілі, функції, склад. Угоди про опіку.

ТЕМА 4. «Рада Європи – її основні завдання та напрями діяльності»

1. Історія створення Ради Європи, її структура і сфера компетенції.
2. Діяльність двох головних органів РЄ – Комітету Міністрів і Парламентської Асамблеї.
3. Діяльність Європейського суду з прав людини

Модуль 2. Організаційно-правові основи діяльності окремих категорій міжнародних організацій

ТЕМА 5. ЮНЕСКО, ЮНІДО та МОП як спеціалізовані установи ООН

1. Історія становлення та розвитку ЮНЕСКО. Завдання, мета та принципи діяльності ЮНЕСКО. Основні напрями діяльності ЮНЕСКО. Членство в ЮНЕСКО. Основні органи ЮНЕСКО. Юридична сила рішень ЮНЕСКО.
2. Історія становлення і розвитку ЮНІДО. Завдання, мета та принципи діяльності ЮНІДО. Основні напрями діяльності ЮНІДО. Членство в ЮНІДО. Основні органи ЮНІДО.
3. Історія становлення і розвитку МОП. Завдання, мета та принципи діяльності МОП. Основні напрями діяльності МОП. Членство в МОП. Основні органи МОП.

ТЕМА 6. Євроатлантичні міжнародні системи колективної безпеки

1. Організація з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ): установчі документи, основні цілі й принципи.
2. Юридична природа ОБСЄ. Структура органів ОБСЄ: загальна характеристика.
3. Організація Північноатлантичного договору (НАТО).
4. Склад НАТО. Загальна характеристика органів НАТО.
5. Хартія про особливе партнерство між Україною та Організацією

ТЕМА 7. Міжнародні організації в сфері транспорту

1. Повітряний транспорт - ИКАО
2. Залізничний транспорт – ОТИФ, ОСЖД
3. Морський та річковий транспорт – ИМО, CESNA, Дунайська комісія

ТЕМА 8. Міжнародні неурядові організації та Україна

1. Взаємовідносини між міждержавними неурядовими організаціями та міжнародними міжурядовими організаціями. Особливості створення

міжнародних неурядових організацій

2. Міжнародний Комітет Червоного Хреста (МКЧХ).

3. Соціалістичний Інтернаціонал (Соцінтерн).

4. Грінпіс.

5. Міжнародна торгова палата.

6. Міжнародний союз автомобільного транспорту.

7. Міжнародний олімпійський комітет.

8. Міжнародна організація з міграції.

9. Інтеграційні процеси на пострадянському просторі. Співдружність Незалежних Держав.

10. Євразійське економічне співтовариство. Питання про вступ України до Єдиного економічного простору.

11. Болонський процес у євроінтеграційному вимірі України.

4 СТРУКТУРА ТА ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назва теми	Кількість годин							
	денна форма навчання				заочна форма навчання			
	усього	у тому числі			усього	у тому числі		
Л		С	С.Р.	Л		С	С.Р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Модуль 1								
<i>Загальні положення про міжнародні організації</i>								
Тема 1 Зародження та становлення права міжнародних організацій	12	2	2	8	12	2		10
Тема 2 Правове регулювання внутрішньо організаційних відносин у міжнародних міжурядових організаціях	12	2	2	8	12	2		10
Тема 3 Діяльність ООН. Її основні завдання та органи	14	4	2	8	13	1		12
Тема 4 Рада Європи – її основні завдання та напрями діяльності	12	2	2	8	13	1	2	10
Разом за модулем 1	50	10	8	32	50	6	2	42
Модуль 2								
<i>Організаційно-правові основи діяльності окремих категорій міжнародних організацій</i>								
Тема 5 ЮНЕСКО, ЮНІДО та МОП як спеціалізовані установи ООН	10	2	1	7	10	1		9
Тема 6 Євроатлантичні	10	2	1	7	10	1		9

міжнародні системи колективної безпеки								
Тема 7 Міжнародні організації в сфері транспорту	10	2	2	6	10	2		8
Тема 8 Міжнародні неурядові організації та Україна	10	2	2	6	10	2	2	6
Разом за модулем 1	40	8	6	26	40	6	2	32
Усього годин	90	18	14	58	90	12	4	74

5 ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
1	Тема 1 Зародження та становлення права міжнародних організацій	2	
2	Тема 2 Правове регулювання внутрішньо організаційних відносин у міжнародних міжурядових організаціях	2	
3	Тема 3 Діяльність ООН. Її основні завдання та органи	2	
4	Тема 4 Рада Європи – її основні завдання та напрями діяльності	2	2
5	Тема 5 ЮНЕСКО, ЮНІДО та МОП як спеціалізовані установи ООН	1	
6	Тема 6 Євроатлантичні міжнародні системи колективної безпеки	1	
7	Тема 7 Міжнародні організації в сфері транспорту	2	
8	Тема 8 Міжнародні неурядові організації та Україна	2	2
	Разом	14	4

6 ТЕМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
1	Тема 1 Зародження та становлення права міжнародних організацій	8	10

2	Тема 2 Правове регулювання внутрішньо організаційних відносин у міжнародних міжурядових організаціях	8	10
3	Тема 3 Діяльність ООН. Її основні завдання та органи	8	12
4	Тема 4 Рада Європи – її основні завдання та напрями діяльності	8	10
5	Тема 5 ЮНЕСКО, ЮНІДО та МОП як спеціалізовані установи ООН	7	9
6	Тема 6 Євроатлантичні міжнародні системи колективної безпеки	7	9
7	Тема 7 Міжнародні організації в сфері транспорту	6	8
8	Тема 8 Міжнародні неурядові організації та Україна	6	6
	Разом	58	74

7

МЕТОДИ НАВЧАННЯ

В аспекті передачі і сприйняття навчальної інформації:

- словесні (лекція, консультація, пояснення, бесіда);
- наочні (демонстрація);
- практичні (семінарське заняття, задачі, тести, реферати).

В аспекті керування навчанням:

- навчальна робота під керівництвом викладача;
- самостійна робота.

Методи активізації та мотивації навчально-пізнавальної діяльності:

- роз'яснення мети навчального предмета;
- вимога до вивчення предмета.

Методи контролю та самоконтролю:

- усний контроль;
- письмовий контроль;
- самоконтроль.

8

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Контроль знань покликаний організувати студента до систематичного опрацювання пройденого матеріалу.

Поточний контроль проводиться з метою перевірки рівня підготовки студентів за визначеною темою та здійснюється шляхом:

- вибіркового усного опитування студентів в аудиторії по питаннях теми,

в т.ч. заданих для самостійного вивчення;

- дискусійного обговорення питань, що становлять зміст теми;
- обговорення проблемних питань;
- виконання письмових тестових завдань;
- активної участі студента в розгляді питань в аудиторії (внесення уточнень, доповнень, зауважень до відповідей тощо).

Проміжний (модульний) контроль проводиться з метою визначення стану поточної успішності студентів за певний період навчання.

Підсумковий (семестровий) контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання студентів на певному освітньому (кваліфікаційному) рівні або на окремих його завершених етапах та здійснюється у формі **заліку**.

Питання що виносяться на залік

з дисципліни «Право міжнародних організацій»

1. Віденська конвенція про право міжнародних договорів між державами і міжнародними організаціями або між міжнародними організаціями від 21 березня 1986 року: основні положення.
2. Причини зростання ролі міжнародних організацій у сучасному світі.
3. Внутрішні фактори, від яких залежить ефективність міжнародних організацій.
4. Суперечності міжнародного розвитку і їх вплив на діяльність міжнародних організацій.
5. Місце і роль провідних міжнародних організацій в сучасному світі
6. Особливий характер міжнародної правосуб'єктності міжнародних організацій.
7. Поняття та ознаки міжнародної міждержавної організації.
8. Види міжнародних організацій.
9. Основні функції міжнародних міжурядових організацій.
10. Організаційні структури міжнародних міжурядових організацій.
11. Розвиток міжнародних неурядових організацій та їх роль в сучасній системі міжнародних відносин.
12. Суть і види міжнародних неурядових організацій.
13. Поняття членства в міжнародній організації. Роль і значення членства.
14. Привілеї та імунітети міжнародних організацій та їх службових осіб.
15. Постійні представництва держав при міжнародних організаціях.
16. Договірна правоздатність міжнародних організацій.
17. Статут міжнародної організації як міжнародний договір особливого виду.
18. Компетенція міжнародної організації. Види компетенцій.
19. Правова природа актів міжнародних організацій і порядок їх прийняття.
20. Поняття внутрішньоорганізаційного механізму. Фактори, що визначають внутрішньоорганізаційну структуру міжнародної організації.
21. Органи міжнародної організації та їх класифікація:
22. Взаємовідносини між органами всередині міжнародної організації
23. Історія становлення і розвитку ООН.

24. Статут Організації Об'єднаних Націй. Завдання, мета та принципи діяльності ООН.
25. Основні напрямки діяльності ООН. Досягнення та проблеми.
26. Членство в ООН. Правовий статус спостерігача в ООН.
27. Привілеї та імунітети ООН та її персоналу.
28. Привілеї та імунітети Генерального Секретаря ООН, його заступників, а також інших вищих посадових осіб.
29. Правовий статус інших категорій персоналу міжнародної організації.
30. Система органів ООН.
31. Характеристика головних органів ООН.
- 30
32. Міжнародний Суд ООН: склад, порядок формування та компетенція.
33. Механізм прийняття рішень в ООН.
34. Юридична сила рішень ООН та її органів.
35. Спеціалізовані органи ООН з прав людини.
36. Структура, повноваження та роль у міжнародному співробітництві ЮНЕСКО.
37. Структура, повноваження та роль у міжнародному співробітництві МОП.
38. Спеціалізовані установи ООН.
39. Компетенція спеціалізованих установ ООН.
40. Історія створення Ради Європи як регіональної міжнародної організації (передумови, баланс політичних інтересів тощо).
41. Завдання, цілі створення, основні напрямки діяльності Ради Європи.
42. Загальна характеристика установчих документів Ради Європи.
43. Правові питання членства в Раді Європи. Форми участі держав-нечленів Ради Європи в її діяльності.
44. Система органів Ради Європи.
45. Європейський Суд з прав людини: склад, порядок формування та компетенція.
46. Європейська Комісія «За демократію через право»: порядок формування, членство та компетенція.
47. Порядок прийняття рішень Радою Європи, юридична сила таких рішень.
48. Привілеї та імунітети Ради Європи та її персоналу.
49. Досягнення та проблеми діяльності Ради Європи.
50. Завдання, мета створення, основні напрямки діяльності ОБСЄ.
51. Загальна характеристика установчих документів ОБСЄ.
52. Правові питання членства в ОБСЄ. Форми участі держав-нечленів ОБСЄ в її діяльності.
53. Система органів ОБСЄ.
54. Порядок прийняття рішень ОБСЄ, юридична сила таких рішень.
55. Історія створення НАТО (передумови, баланс політичних інтересів тощо).
56. Завдання, мета, цілі створення, основні напрямки діяльності НАТО.
57. Загальна характеристика установчих документів НАТО.

58. Правові питання членства в НАТО. Форми участі держав-нечленів міжнародної організації в її діяльності.
59. Сучасне членство в НАТО.
60. Керівні органи НАТО.
61. Система органів НАТО, порядок створення, регламентація діяльності.
62. Рада НАТО та Постійна Рада.
63. Функції військових органів НАТО.
64. Виконавчий орган НАТО – Міжнародний секретаріат.
65. Повноваження та статус Генерального секретаря НАТО.
66. Порядок прийняття рішень у НАТО, юридична сила таких рішень.
- 31
67. Привілеї та імунітети НАТО та її персоналу.
68. Досягнення та проблеми діяльності НАТО.
69. Україна і НАТО.
70. Історія створення СНД (передумови, баланс політичних інтересів тощо).
71. Завдання, мета, цілі створення, основні напрямки діяльності СНД. Загальна характеристика установчих документів організації.
72. Правові питання членства у СНД. Форми участі держав-нечленів міжнародної організації в її діяльності.
73. Система органів СНД, порядок створення, регламентація їх діяльності.
74. Порядок прийняття рішень у СНД, юридична сила таких рішень.
75. Привілеї та імунітети СНД та її персоналу.
76. Досягнення та проблеми діяльності СНД.
77. Економічне товариство з вивчення громадської думки та маркетингових досліджень (ЕСОМАР).
78. Міжнародний кооперативний альянс (МКА).
79. Історія виникнення та принципи функціонування ЄС.
80. Інститути ЄС.
81. Процес прийняття рішень в рамках ЄС.
82. Перспективи розвитку ЄС.
83. Основні напрямки політики ЄС.
84. Створення єдиного європейського ринку, етапи досягнення економічного та валютного союзу.
85. ЄС як політичний союз. Загальна зовнішня політика та політика безпеки.
86. Політика ЄС в області освіти та культури.
87. Сфери загальної політики держав-членів ЄС.
88. Роль ЄС в європейській та глобальній системі міжнародних відносин.
89. Україна та ЄС.
90. Міжнародний валютний фонд: загальна характеристика.
91. Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР) загальна характеристика.
92. Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР). Україна та ЄБРР.

9 РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

Оцінювання результатів навчання визначається як сума балів поточного та проміжного контролю, яка додається до кількості балів, що студент отримав на заліку, підсумкова кількість балів з дисципліни (максимум 100 балів).

Форми участі студентів у навчальному процесі, які підлягають поточному контролю: усна доповідь; доповнення, запитання до того, хто відповідає; участь у дискусіях, інтерактивних формах організації заняття; аналіз законодавства та монографічної літератури; письмові завдання (тестові, контрольні, творчі роботи, реферати тощо); самостійне опрацювання тем; підготовка тез, конспектів навчальних або наукових текстів; систематичність роботи на семінарських заняттях, активність під час обговорення питань.

Самостійна робота студентів, яка передбачена темою заняття поряд із аудиторною роботою, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Засвоєння тем, які виносяться на самостійну роботу, перевіряється під час підсумкового контролю.

Поточний контроль максимально оцінюється у 50 балів.

Максимальний бал, який студент може отримати за проміжний (модульний) контроль у вигляді модульної контрольної роботи (за кожен) що складається з теоретичних питань та/або тестових завдань, по 5 балів за кожен модуль. Максимум за дві модульні контрольні роботи – 10 балів.

Кількість балів за вибіркові види діяльності (робіт) (участь у наукових конференціях, семінарах, круглих столах, студентських олімпіадах та конкурсах тощо), які здобувач може отримати для підвищення семестрової оцінки, не може перевищувати 5 балів.

Якщо студент отримає менше 20 балів за сумою підсумків поточного та проміжного контролів він не допускається до складання заліку з дисципліни.

Максимум за поточний і проміжні (модульні) контролі разом студент може отримати 60 балів.

Підсумковий контроль – (залік) максимально оцінюється у – 40 балів.

На заліку викладач задає: 2 питання, з переліку питань, наданих студентам для підготовки до заліку. Нарахування балів залежить від повноти та обґрунтованості відповідей. Якщо залік у вигляді тестів, то критерії вказуються в опису тесту.

Якщо під час проходження курсу студент набрав 60 балів, то він має право не здавати залік отримавши підсумкову оцінку відповідно до кількості набраних балів.

Критерії оцінювання відповідей на семінарах (практичних заняттях), тестів, модульних контрольних робіт (до 5 балів):

«Відмінно» - (5 балів) – виставляється студенту, який глибоко та міцно засвоїв матеріал, відмінно справляється з задачами та питаннями, показує знайомство з фаховою літературою, володіє різносторонніми навичками та прийомами виконання практичних завдань, вміє добре орієнтуватись у практичних ситуаціях.

«Добре» - (4 бали) – виставляється студенту, який твердо знає програмний матеріал, правильно застосовує теоретичні знання при рішенні практичних завдань, володіє необхідними навичками та прийомами їх виконання.

«Задовільно» - (3 бали) – виставляється студенту, який має знання тільки основного матеріалу, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, неправильне тлумачення окремих елементів завдання та відчуває труднощі при виконанні практичних завдань.

«Незадовільно» - (2 бали) - виставляється студенту, який дає необґрунтовані відповіді на запитання, допускає суттєві помилки у використанні понятійного апарату. Не простежується логічність та послідовність думки. Формулювання хаотичні та не усвідомлені.

«Незадовільно» - (1 бал) - виставляється студенту, який не відповідає або неправильно відповідає на питання, не демонструє вміння та навички при вирішенні практичних завдань (зокрема, розв'язанні кейсів).

Критерії оцінювання на підсумковому контролі.

30-40 балів – виставляється студенту, який глибоко та міцно засвоїв матеріал навчальної дисципліни, відмінно справляється з задачами та питаннями, показує знайомство з фаховою літературою, володіє різносторонніми навичками та прийомами виконання практичних завдань, вміє добре орієнтуватись у виробничих ситуаціях.

22-29 балів – виставляється студенту, який твердо знає програмний матеріал навчальної дисципліни, правильно застосовує теоретичні знання при рішенні практичних завдань, володіє необхідними навичками та прийомами їх виконання.

15-21 бал – виставляється студенту, який має знання тільки основного матеріалу, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, неправильне тлумачення окремих елементів завдання та відчуває труднощі при виконанні практичних завдань.

4-14 балів - виставляється студенту, який дає поверхневі і не точні відповіді на запитання, допускає помилки у використанні понятійного апарату.

2-3 бали - виставляється студенту, який дає необґрунтовані відповіді на запитання, допускає суттєві помилки у використанні понятійного апарату. Не простежується логічність та послідовність думки. Формулювання хаотичні та не усвідомлені.

0-1 балів - виставляється студенту, який не дає відповідей на питання, не засвоїв зміст навчальної дисципліни, вміння та навички не набуті.

Поточне тестування та самостійна робота		Проміжний (модульний) контроль		Залік	Сума
Модуль №1	Модуль №2	МКР №1	МКР №2		
25	25	5	5	40	100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
75-81	C		
64-74	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

«Відмінно» - A (90-100 балів) – виставляється студенту, який глибоко та міцно засвоїв матеріал, відмінно справляється з задачами та питаннями, показує знайомство з фаховою літературою, володіє різносторонніми навичками та прийомами виконання практичних завдань, вміє добре орієнтуватись у виробничих ситуаціях.

«Добре» - BC (74-89 балів) – виставляється студенту, який твердо знає програмний матеріал, правильно застосовує теоретичні знання при рішенні практичних завдань, володіє необхідними навичками та прийомами їх виконання.

«Задовільно» - DE (64-73 балів) – виставляється студенту, який має знання тільки основного матеріалу, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, неправильне тлумачення окремих елементів завдання та відчуває труднощі при виконанні практичних завдань.

«Незадовільно» - FX (35-59 балів) - виставляється студенту, який дає необґрунтовані відповіді на запитання, допускає суттєві помилки у використанні понятійного апарату. Не простежується логічність та послідовність думки. Формулювання хаотичні та не усвідомлені.

«Незадовільно» - F (1-34 балів) - виставляється студенту, який не засвоїв зміст дисципліни, вміння та навички не набуті.

1. Навчальна програма з дисципліни *«Право міжнародних організацій»*;
2. Робоча навчальна програма з дисципліни *«Право міжнародних організацій»*;
3. Методичні рекомендації до семінарських (практичних) занять та самостійної роботи студентів;
4. Конспект лекцій з дисципліни;
5. Модульні контрольні роботи;
6. Питання для підготовки до заліку;
7. Теми контрольних робіт для студентів заочної форми навчання

**Теми контрольних робіт
для студентів заочної форми навчання з дисципліни
*«Право міжнародних організацій»***

1. Ліга Націй як перша ММУО з політичною спрямованістю діяльності.
2. Структура Ліги Націй. Досягнення та недоліки.
3. Формування системи міжнародних організацій.
4. Поняття та ознаки міжнародних організацій. Проблеми визначення поняття «міжнародна організація».
5. Параорганізації.
6. Правосуб'єктність міжнародних організацій. Елементи правосуб'єктності МО.
7. Особливий характер міжнародної правосуб'єктності міжнародних організацій.
8. Постійні представництва держав при міжнародних організаціях.
9. Компетенція міжнародної організації. Види компетенцій ММУО.
10. Правила процедури.
11. Міжнародні міжурядові організації та міжнародні неурядові організації.
12. Способи заснування міжнародних організацій.
13. Міжнародний договір. Часткові угоди. Інші способи.
14. Повне та неповне членство у міжнародних організаціях. Інші види членства.
15. Поняття функцій міжнародних організацій.
16. Регулятивна функція МО.
17. Контрольна функція МО.
18. Оперативна функція МО.
19. Інформаційна функція МО.
20. Консультативна функція МО.
21. Інші функції МО.
22. Поняття внутрішньо-організаційного механізму.
23. Класифікація органів міжнародної організації (навести конкретні

приклади таких органів): а) вищий орган; б) виконавчий орган; в) адміністративний орган; г) допоміжні органи; г) судові органи; д) інші органи.

24. Історія становлення і розвитку ООН.
25. Членство в ООН. Правовий статус спостерігача в ООН.
26. Привілеї та імунітети ООН та її персоналу.
27. Спеціалізовані органи ООН з прав людини.
28. Механізм прийняття рішень в ООН.
29. Досягнення та проблеми діяльності ООН.
30. Історія становлення та розвитку ЮНЕСКО.
31. Членство в ЮНЕСКО. Захист культурних надбань — один з напрямів діяльності ЮНЕСКО.
32. Історія становлення і розвитку ЮНІДО.
33. Членство в ЮНІДО.
34. Історія становлення і розвитку МОП.
35. Основні напрямки діяльності МОП.
36. Членство в МОП.
37. Основні органи МОП.
38. Історія становлення і розвитку Ради Європи.
39. Роль Конгресу регіональних і місцевих властей Європи.
40. Європейська Комісія «За демократію через право»: структура та повноваження.
41. Комісар РЄ з прав людини.
42. Європейський банк реконструкції і розвитку.
43. Механізм прийняття рішень у РЄ.
44. Історія становлення і розвитку ОБСЄ.
45. Членство в ОБСЄ.
46. Юридична сила рішень ОБСЄ та її органів.
47. Залучення ОБСЄ до процесу врегулювання російсько-українського конфлікту.
48. Історія становлення і розвитку НАТО.
49. Засновницькі акти НАТО.
50. Членство у НАТО.
51. Юридична сила рішень НАТО та її органів.
52. Україна і НАТО.
53. Історія становлення і розвитку міжнародних економічних організацій.
54. Основні міжнародні економічні організації та їх структура.
55. Організація країн-експортерів нафти (ОПЕК).
56. Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР).
57. Історія становлення і розвитку транспортних економічних організацій.
58. Основні міжнародні транспортні організації та їх структура.
59. ІМО
60. ІСАО

1. Міжнародні організації: Навчальний посібник/ За ред. Ю.Г. Козака, В.В. Ковалевського. – Київ: ЦУЛ, 2003.
2. Міжнародні організації. Навч. посібн./ За ред. О. С. Кучика. – К.: Знання, 2005.
3. Циганкова Т.М., Гордєєва Т.Ф. Міжнародні організації. – К., 2001.
Світова та європейська інтеграція: організаційні засади. Навч. посібник// За ред. Я.Й. Малика, М.З. Мальського. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2000.
4. Шулятицький С. І. Правовий статус ОБСЄ у сфері забезпечення миру та безпеки в Європі. Науково-інформаційний вісник ІваноФранківського університету права імені Короля Данила Галицького. 2009. № 1. С. 14–15.
5. Щокін Ю., Свояк Д. Юридична природа привілеїв та імунітетів міжнародних міжурядових організацій та їх персоналу. Вісник Академії правових наук України. 2002. № 4. С. 132–142.
6. Яновский М. В. Генеральная Ассамблея ООН. Антологія укр. юрид. думки. Т. 9: Юридична наука радянської доби. Київ : Вид. Дім “Юрид. кн.”, 2004. С. 792-813.

12 ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. <http://www.un.org/en/> – офіційний сайт Організації Об’єднаних Націй
2. <http://www.unsystem.org/index.html> - інформаційний сайт про систему ООН
3. <http://www.un.org/Pubs/onlinepubs.htm> - Publications
4. <http://portal.un.kiev.ua/> - Представництво ООН в Україні
5. <http://www.imf.org/> – офіційний сайт Міжнародного валютного фонду
<http://www.imf.org/external/pubind.htm> - Publications
6. <http://www.worldbank.org> - офіційний сайт Всесвітнього банку
7. <http://www.wto.org/> - офіційний сайт Світової організації торгівлі
8. <http://www.nato.int/> – офіційний сайт НАТО
9. <http://www.nato.int/docu/home.htm> - On-line Library
10. <http://www.coe.int/> - офіційний сайт Ради Європи
11. <http://www.unesco.org/> – сайт ЮНЕСКО
12. <http://www.icj-cij.org/> – офіційний сайт Міжнародного Суду
13. <http://www.amnesty.org/>
14. <http://www.g7.utoronto.ca/>- інформаційний сайт Великої вісімки (G-7)
15. <http://www.g20.org/Public/index.jsp> - офіційний сайт Групи 20-ти (G-20)
16. <http://www.globalpolicy.org/> - матеріали про G7/G8, ООН, неурядові організації
17. <http://www.word-tourism.org/> - офіційний сайт Всесвітньої туристської організації